

Teise väitega heidetakse ette, et Üldkohus on rikkunud Euroopa Liidu õigust, hinnanud olulisi asjaolusid valesti ning ei ole otsust piisavalt põhjendanud, kui ta leidis, et ta ei saa kontrollida komisjoni poolt ette pandud asjakohaseid meetmeid, sest need on pelgalt ettepanekud ning omandavad siduva jõu alles nende vastuvõtmisega Madalmaade ametiasutuste poolt.

Stichting Woonpunt jt 29. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 12. mai 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-203/10 RENV, Stichting Woonpunt jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-415/15 P)

(2015/C 337/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellandid: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, endise nimega Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (esindajad: *advocaat* P. Glazener ja professor L. Hancher)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Belgia Kuningriik, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad

- vastavalt esitatud väidetele tühistada täielikult või osaliselt Üldkohtu (seitsmes koda) 12. mai 2015. aasta otsus kohtuasjas T-202/10 RENV;
- saata asi tagasi Üldkohtusse uue otsuse tegemiseks kooskõlas Euroopa Kohtu õigusliku käsitlusega;
- mõista komisjonilt välja käesoleva kohtumenetluse ning Üldkohtu menetluses tekkinud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Esimese väitega heidetakse ette, et Üldkohus on rikkunud Euroopa Liidu õigust, hinnanud olulisi asjaolusid valesti ning ei ole otsust piisavalt põhjendanud, kui ta leidis, et artikli 17 kohaselt on hagi tegelikult suunatud kirja vastu ja kohtulik kontroll ei saa sellele laieneda. Oma otsuses jätab Üldkohus tähelepanuta selle, et ELTL artikli 108 lõike 1 kohaselt peab otsuse õiguslike tagajärgede põhjendatus tulenema asjaolust, et varasem olukord oli aluslepinguga vastuolus. Üldkohus tõlgendab TF1 otsust väärtalt, sest ta järeldab sellest, et vaidlustatud otsuse temapoolne kontrollimine peab piirduma küsimusega, kas komisjon on õigesti hinnanud kehtivat abikava, mida on muudetud vastavalt Madalmaade võetud kohustustele.

Teise väitega heidetakse ette, et Üldkohus on rikkunud Euroopa Liidu õigust, hinnanud olulisi asjaolusid valesti ning ei ole otsust piisavalt põhjendanud, kui ta leidis, et ta ei saa kontrollida komisjoni poolt ette pandud asjakohaseid meetmeid, sest need on pelgalt ettepanekud ning omandavad siduva jõu alles nende vastuvõtmisega Madalmaade ametiasutuste poolt.

**Diputación Foral de Bizkaia 3. augustil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
19. mai 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-397/12: Diputación Foral de Bizkaia versus komisjon**

(Kohtuasi C-426/15 P)

(2015/C 337/12)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Diputación Foral de Bizkaia (esindaja: advokaat I. Sáenz-Cortabarría Fernández)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada vaidlustatud kohtuotsus.
- Rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi.
- Mõista esimese kohtuastme ja käesoleva menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: Õigusnormi rikkumine ELTL artikli 108 lõike 3 esimese lause (eelneva teatamise kohustus) ja eelkõige selles sättes sisalduva termini „määramine”, koostoimes ELTL artikli 107 lõikes 1 sisalduva terminiga „antav”, vääral tõlgendamisel ja kohaldamisel, kuna Üldkohus kinnitab komisjoni väidet (vaidlustatud otsuse artikkel 2) ⁽¹⁾, mille kohaselt on lepingutes ette nähtud teatatud abi ebaseaduslik, kuna see anti 15. detsembril 2006, rikkudes sellega eelneva teatamise kohustust. Samuti on rikutud õigusnormi, kuna ei ole kohaldatud liidu õiguspõhimõtet riigiabi valdkonnas, mille kohaselt tuleb selle kindlaks tegemisel, millal loetakse riigiabi „antuks”, lähtuda antud juhtumi suhtes kohaldamisele kuuluvast siseriiklikust õigusest. Rikutud on õigusnormi, kohaldades ekslikult mõistet „ebaseaduslik abi”, mis on sätestatud määruse nr 659/1999 ⁽²⁾ artikli 1 punktis f. Rikutud on seaduslikkuse põhimõtet.

Teine väide: Õigusnormi rikkumine Üldkohtu poolt, kes kinnitas „ebaseadusliku abi” olemasolu maalepingus, tuginedes 12kuulisele tähtajale. Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kuna ei kohaldanud liidu õiguspõhimõtet riigiabi valdkonnas, mille kohaselt tuleb selle kindlaks tegemisel, millal loetakse riigiabi „antuks”, lähtuda antud juhtumi suhtes kohaldamisele kuuluvast siseriiklikust õigusest.